

יבָּרֶךְ יִרְאֵי ה' הַקְּטָנִים. בָּגִין כֵּד יוֹסֵף ה' עַלְיכֶם, מִסְפְּרָא
דַּיוֹסֵף, דַּהוּא עַלְיכֶם, אִיתָעָר בְּרַחֲמֵי עַלְיכֶן. דַּהֲא הַהוּא
חוּבָא יוֹסֵף מַחְיל לְתַתָּא, וַאֲמַר (בראשית ט) אָנְכִי אֲכַלְכֵל
אֶתְכֶם וְאַתָּה טְפַכֵּם. בָּגִין כֵּד עַלְיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם, וְנִגְיָן זְכוֹתֶיה
עַלְיכֶן, וְעַל בְּנֵיכֶן, דְלָא יַתְפְּשֵׁוּן בְּחוּבִיכֶן, וְלֹא יִשְׁלוֹט
עַלְיכֶן הַהוּא חִוְיא.

בָּגִין כֵּד אֵל יִמְשָׁלוּ בֵּינוּ אֵינוּ אִתָּם, וְאַתְּעַטְרָה הַהוּא אַתְּרָא
בְּעַטְרוֹי, בְּגֻנוֹנָא דְאַתְּעַטְרָה כֵּד עַבְרוֹ יִשְׂרָאֵל יִמְאָ
וַאֲמַרְוּ אֵנוּ יִשְׁרָאֵל, כֵּד חִמּוֹ דְאַשְׁתְּלִימָת סִיחָרָא. (תהלים יט)
וְגַקְיָתִי מַפְשָׁע רַב, דָא חוּבָא דְשָׁבְטֵין, דְהֹוה רַב.

וְעַל כּוֹלָא בְּעָא רְחַמֵּין, (שם) יְהִי לְرַצּוֹן קְמִי עֲתִיקָא קְדִישָׁא.
אָמְרִי פִי, דָא פֶה דְילִיה. וְגַנְיוֹן לְבֵי, דָא לְבֵב הַשָּׁמִים.
לְפִנֵּיה, אַלְיִין פָגִים עַילְאלִין, דְמַטְפָרִין וְאַתְגָּלִין בְּעַת רַצּוֹן.
הָ, דָא יִמְנָא. צוּרִי, דָא שְׁמָאָלָא. וְגַוְאָלִי, דָא אַמְצָעִיתָא.
דְבָר אַחֲרָה, הָ, דָא אַמְצָעִיתָא, דָא יַעֲקֹב. צוּרִי, דָא שְׁמָאָלָא.
וְגַוְאָלִי, דָא דִימְינָא, דְאַקְרֵי גּוֹאֵל, קָרוֹב, וְדָאי. וּמְמִין
קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַרְמָא יִמְנָא דְילִיה, וְלִמְיָפְדִי לְבָנוֹי,
הָדָא הוּא דְבָתִיב, (שם קייח) יִמְין הָרָזְמָה יִמְין הָרָזְמָה עֹזֶה חִיל.

פרק טו

[חסְפָר תְּחִלַת הַעֲנִין]. וּבְסְטָר שְׁמָאָלָא, קְיִימָא דְרִגְגָא אַחֲרָא,
דְבָסְטָר מִסְאָבָא, דְאַקְרֵי אָוֶף הַכִּי מַחְשָׁבָה, וְאַקְרֵי

מַחְשָׁבָה רָעָה. בְּגִין דְּרֵגָא דְּעַלְהָ אִיהוּ רָעָ, וּבְגִין כֵּד אִיקָּרִי
מַחְשָׁבָה רָעָה.

הֲבָא קִיּוֹמָא כֵּל רְעוֹתִין בִּישִׁין, וּכֵל הַרְהוּרִין בִּישִׁין, וּכֵל
בִּישִׁין דְּעַלְמָא. וְאִיהִי קִיּוֹמָא לְכֵל רְעוֹתִין אֶלְיִין,
דִּיסְתָּאָב בָּר נְשָׁ בָּהָו. בְּהָאִי מַחְשָׁבָה רָעָה קִיּוֹמָא בְּפָמָה
דְּרֵגִין מְסָאָבִין, וּבְלָהּוּ קִיּוֹמִין לְסָאָבָא לְבָר נְשָׁ, בְּאַינּוֹן
רְעוֹתִין וְהַרְהוּרִין דְּמַחְשָׁבָה רָעָה, וּבְדִין אָסְתָּאָב בָּר נְשָׁ
בָּהָו, וְאַתְּדַבֵּק בְּהַהְוָא סְטָרָא.

וּעַל דָּא בְּעִי לְקָרְבָּא עוֹלָה לְאַתְּדַבָּא, וּכְדָא קָרִיב לְהָ, בְּעִי
לְאָסְטָאָה רְעוֹתִיהָ לְגַבְיִ מַחְשָׁבָה קְדִישָׁא. וּכְדָא סְלִיק
תִּנְגַּנָּא מַאַינּוֹן חַלְבִּין וְאָמוֹרִין, וּמַאַינּוֹן אִיבָּרִין, לְהַהְיָא
מַחְשָׁבָה רָעָה סְלָקָא בְּקָרְמִיתָא, וּבְלָהּוּ נְטִילָתָה, וּמַתּוֹגָא
מִינְגִּיהָו.

וְלֹבֶתֶר סְלִיק תִּنְגַּנָּא אַחֲרָא דְּקִיקָּא. וּכֵל אַינּוֹן עַילְאָין, מִינְגִּיהָו
מְאַרְיִיחָוּן דְּדִינָא, מְתַכְּבָשִׁי וּעַילְלוּ לְגַו לְגַו, עַד
דְּאַתְּבָנֵשׁ דָא לְגַו דָא, וְדָא לְגַו דָא, עַד דְּאָסְתָּלִיקָו בּוֹלָהּוּ
לְאַתְּבָלָלָא פָּלָא דָא עַם דָא, וּלְאַשְׁלָלָמָא דָא עַם דָא, וּנוֹפָא
אַתְּקִשְׁר בְּגֻוָּפָא.

כְּדִין אַעֲטָר הַהְוָא בָּר נְשָׁ רְעוֹתִיהָ, בְּרְעוֹתִיהָ דְּהַהְיָא
מַחְשָׁבָה טְהוֹרָה. וּבְדִין כְּהִנָּא מְסְטָרָא דִּימִינָא, וּלְיוֹאִי
מְסְטָרָא דְּשְׁמָאָלָא, מְקַשְּׁרִי שִׁיפִין בְּשִׁיפִין, עַד דְּאָסְתָּלָקָא
הָאִי מַחְשָׁבָה טְהוֹרָה בֵּין יְמִינָא לְשְׁמָאָלָא, וְאַתְּחַבְּרוּ דָא עַם

דא, ואתקשרו דא עם דא, והו חרד. ובדין אקרי ניחוח, ניחא ורעותא, לא תחברא ולא עלא דא ברא.

ובד כלא אתקשרו דא ברא, עלמא דאתי אפיק כל גהירון, לא תנהרא כוילחו בחרדא. וכל חידו אשתחה, וכל אנפין גהירין, וכלא איהו בסיסמו. ואתפרש בר נש מנו ממחשה רעה, ואתדבק במחשה מהורה, עד דאתדבק כלא בנו ממחשה סתיימה עילאה דכלא, והוילא חד.

ומאי דאשתחאר מן קרבנא, בעיא לא תוקדא ולא תאכלה בלילא, דלא יתהי מיגיה בר נש. מי טעם דהאי עולה, קרבנא דעלוזון, לית רשו לבר נש בעלמא לאתנהנאה מיגיה. בגין דהיא קרבנא לא אתקריב, אלא מנו דאטמשבא במחשה רעה, סטרא דמסאבא. ודלא יתפשט ולא יסטי hei סטרא, פלא אתהדר לנו אשא לאתאכלה, ולא יתהי מההוא קרבנא בר נש בעלמא.

בליליא אתאכל כל Mai דאשתחאר, בדבר אחר (ויקרא) על מזקה על המזבח כל הלילה. בבד עאל ליליא, כלAINON גרדיני גימוסין משתחווין, ואולין ישלטין בכלAINON אמרין ופדרין, וכל הו מתאכלי, ומנהון אתונון כלAINON גרדיני גמוסין, ואינון חולקא דילחון לאיתונא, בגין דלא ישלטין, ולא יתקרבון לנו קוידשא. ויתפרש בר נש מההוא סטרא, ויתדבק ברעותא עילאה, ובדין שבק ליה מאירה לההוא בר נש, וכחנא מבפר עלייה, דכתיב (שם) ובפר עליו

הפָּהָן מְחַטֵּאתוֹ.

פרקשת אחריו

תא חווין, בשעתה דאתבריאו אתלבשו בדיקונא קדיישא עילאה נהורה, בגנטא דעדן דלעילא. ובדיקונא קדיישא אחורא, בגנטא דעדן דלחתה. ויהבין לוון אהנסנטא עילאה. ויהבו להזון חולקא עילאה. וברר דיהבין להזון דא, אמר להזון מלאכאמ, אתה זימנא דתיפקון, דקודשא בריך הוא אמר די תפקון מבאן.

תווהו, ואמרו לאן. אמר ליה תריין מלאכין, קידשא בריך הוא אמר (בראשית יב) לך לך מארץ וממולדתך וmbית אביך אל הארץ אשר אראה. מארצך: דא גנטא דעדן דלחתה. וmbית אביך: דא גנטא דעדן דלUILא. אל הארץ אשר אראה: דא ארעה חסובא שפה.

ואחויאו ליה כל גנטא דעדן. ואחויאו ליה היכליין וביתין, מדוריין עילאיין ובפה היכליין דבסיבין, ובפה ביתין, ובפה מדוריין, ובפה דרגין, וכל חלק וחלק שיש לו לצדיק בפני עצמו.

אמר מה אינון היכליין, אמרו ליה תריין מלאכין, ארבעין ותרין היכליין אינון מרקמן מבפה גוונין גאים, וכל אינש דקראי קריאת שמע שמא דמ"ב שמhn ברקא יאות, ירת לוון. על ליה לשבעין דרגין, ובהזון ע"ב חלונות,